

DEMSE MÁRTON

Öregapám

*Rongyos, szegény volt és éhes,
Naponta Csíkba ment „jégaszalni”,
Vásárokbba is járt követ árulni,
Laposakat. Kenyérszeletnek nézte.*

*Árulta őket terített abroszkán,
Valamivel segíteni akart a sorsán.
Tövískerítése mellett költ
Büdös szüzdobányt füstölt.*

*Az éhség nyarán – negyvenbétben
Kapáját bagyta a szőlősben.
Hanyatt esve kalapját letette,
S az utolsó Áment lenyelte.*

Bátyámnak

*Bíztatott, hogy írjak bármit,
Szeretett bátyám, Kányádi Sándor.
Szidhatok, vádolhatok bárkit,
Szavam ne legyen hamis vándor.*

*Valótlant ne kócoljak tollammal,
Mert a lét viharral rivall.
Azt mondta: „Ne légy lusta, Márton!”,
Egyedi vagy a csángó fronton.*

*Bíztatását komolyan vettem,
Az előtt és után is azt tettem.
Szeret mentének gerinces a népe,
Igazságos, szerény akár - Madonna képe.*

*Moldvai zsírosföldnek termése,
Ne érjen soha lopottan, késve.
Románokkal egy honban a csángó lélek,
Ne bántsátok, ha magyar misét kérnek.*

*Fagyos itt minden ezen a tájon,
Kár álmodnotok elmúlásunkon!
Könnyeinkből lesz csillagó virág,
Ármánykodásból nem lesz babérág.*